

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kláry Hronové ve věci

žalobkyně: **Intrum Czech, s.r.o.**, IČO 27221971
sídlem Prosecká 851/64, Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Ervínem Perthenem, MBA
sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2
za niž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 442 577,52 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. prosince 2025, č. j. 48 C 217/2025-138, ve spojení s doplňujícím rozsudkem ze dne 24. dubna 2026, č. j. 48 C 217/2025-170

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve vyhovujícím výroku o věci samé (II.) ohledně částky 592,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z této částky od 12. 8. 2025 do zaplacení **zrušuje** a v tomto rozsahu **se** řízení **zastavuje**; odvolací řízení o odvolání žalované proti vyhovujícímu výroku o věci samé (II.), a to ve zbývajícím rozsahu tohoto výroku, **se** **zastavuje**; v zamítavém výroku o věci samé (III.) **se** rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně částku 85 464,50 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 39 300,80 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zastavil řízení ohledně částky 8 615,83 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši z částky 4 632,58 Kč od podání žaloby do zaplacení, z částky 822 Kč od 26.9.2024 do zaplacení, z částky 1 053,75 Kč od 17. 1. 2025 do zaplacení a z částky 2 107,50 Kč od 16. 7. 2025 do zaplacení (výrok I.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 427 176,69 Kč spolu s úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 300 328,39 Kč od 23.9.2024 do 25. 9. 2024, úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 299 506,39 Kč od 26.9.2024 do 16. 1. 2025, úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 298 452,64 Kč od 17. 1. 2025 do 15. 7. 2025, úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 296 345,14 Kč od 16. 7. 2025 do 30. 10. 2025, úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 291 491,14 Kč od 31. 10. 2025 do 24. 11. 2025, úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 291 204,14 Kč od 25. 11. 2025 do 9. 12.2025, úrokem z prodlení v zákonné výši 15 % ročně z částky 289 560,14 Kč od 10. 12. 2025 do zaplacení a úrokem z prodlení v zákonné výši 12 % ročně z částky 133 633,30 Kč od 24. 3. 2025 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), zamítl žalobu o zaplacení částky 6 785 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši z částky 4 854 Kč od 31. 10. 2025 do 24. 11. 2025, z částky 5 141 Kč od 25. 11. 2025 do 9. 12. 2025 a z částky 6 785 Kč od 10. 12. 2025 do zaplacení (výrok III.), zamítl žalobu o zaplacení příslušenství z částky 137 616,55 Kč od 23. 9. 2024 do 25. 9. 2024, z částky 136 794,55 Kč od 26. 9. 2024 do 16. 1. 2025, z částky 135 740,80 Kč od 17. 1. 2025 do 23. 3. 2025 (výrok IV.) a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 49 570,16 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího zástupce (výrok V.). Současně rozhodl o vrácení části zaplacených soudních poplatků žalobkyni ve výši 4 000 Kč s odkazem na § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, s tím, že jí budou vyplaceny z účtu tamního soudu do 30 dnů od právní moci rozsudku (výrok VI.).
2. Doplnujícím rozsudkem doplnil výrok VII., jímž zamítl žalobu o zaplacení příslušenství z částky 822 Kč od 26. 9. 2024 do 16. 1. 2025, z částky 1 875,75 Kč od 17. 1. 2025 do 23. 3. 2025 a z částky 3 983,25 Kč od 24. 3. 2025 do zaplacení a současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení v souvislosti s vydáním tohoto doplnujícího rozsudku.
3. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení částky 442 577,52 Kč s příslušenstvím jako náhrady škody vzniklé v důsledku nesprávného úředního postupu bývalého soudního exekutora JUDr. I. I. s tím, že v celkem 439 exekučních řízeních byly pro žalobkyni coby oprávněnou vymoženy částky v různých výších, které jí však nebyly v zákonné 30denní lhůtě vyplaceny. V souvislosti s tím bylo zahájeno trestní stíhání JUDr. I. .
4. Žalovaná uvedla, že žalobkyně u ní nároky neuplatnila, toliko zaslala nesouhlas se stanoviskem ze dne 1. 10. 2024, kterým žalovaná projednala jiné uplatněné nároky žalobkyně. Žalobu považovala za předčasnou s tím, že žalobkyně se mohla se svým nárokem přihlásit jako poškozená v adhezním řízení.
5. Ohledně části nároků týkajících se exekučních řízení sp. zn. 167 EX 4437/08 (847 Kč), 167 EX 2071/09 (768,08 Kč), 167 EX 3349/09 (2 110,00 Kč) a 167 EX 3650/09 (907,50 Kč) vzala žalobkyně žalobu v celém rozsahu zpět včetně veškerého příslušenství. V tomto rozsahu soud I. stupně řízení zastavil.
6. Předmětem řízení tak zůstaly nároky žalobkyně vyplývající z exekučních řízení vedených u exekutorského úřadu pod sp. zn. 167 EX 1520/09 (86 115,02 Kč), 167 EX 1775/09 (32 286,11 Kč), 167 EX 1886/09 (51 055,91 Kč), 167 EX 2472/09 (55 132,60 Kč), 167 EX 2911/09 (18 130,86 Kč), 167 EX 3043/09 (23 534,51 Kč), 167 EX 3195/09 (151 749,13 Kč), 167 EX 3686/09 (7 730,90 Kč), 167 EX 3705/09 (12 209,90 Kč).

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

7. Soud I. stupně vzal na základě provedení dokazování za prokázané, že ke dni vyhlášení rozsudku v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 1520/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 86 115,02 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 1775/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 29 124,86 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 1886/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 51 055,91 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 2472/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 55 132,60 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 2911/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 18 130,86 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 3195/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 151 749,13 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 3686/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 123,90 Kč, v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 3705/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 12 209,90 Kč a v exekučním řízení sp. zn. 167 EX 3043/09 nebylo žalobkyni vyplaceno vymožené plnění ve výši 23 534,51 Kč.
8. Uzavřel, že tímto jednáním soudního exekutora došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „OdpŠk“), poukázal na to, že základní povinností soudního exekutora bylo vymožené plnění po odpočtu nákladů exekuce vydat oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Takové počínání v rozporu s právními předpisy představuje nesprávný úřední postup bez ohledu na to, z jakých důvodů se tak stalo (poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2321/2016). Soud I. stupně dále dospěl k závěru, že ve všech uvedených případech došlo v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem ke vzniku škody výše uvedené. Za tuto škodu vedle soudního exekutora odpovídá rovněž stát. Pokud žalovaná namítala, že věc sp. zn. 167 EX 1520/09 je dotčena insolvenčním řízením povinného P. Š., exekuce byla ze zákona přerušena, poukázal soud I. stupně na to, že insolvenční řízení bylo zahájeno až 8. 3. 2024, tedy po vymožení částky a uplynutí 30denní lhůty k jejímu vyplacení oprávněné. Soud I. stupně dále vycházel z toho, že s výjimkou řízení sp. zn. 167 EX 3686/09 byla výše vymožených a nevyplacených částek mezi účastníky nesporná. Ohledně sporného řízení žalovaná prokázala, že po podání žaloby bylo žalobkyni novým soudním exekutorem JUDr. Míkou vyplaceno ve třech platbách dalších 6 785 Kč, a to z finančních prostředků převedených JUDr. Kubečkou. V tomto rozsahu shledal žalobu nedůvodnou a ohledně částky 6 785 Kč tedy žalobu včetně příslušenství zamítl.
9. Soud I. stupně dále přiznal žalobkyni část požadovaného příslušenství. Vycházel přitom z toho, že žalobkyně u žalované neuplatnila dne 8. 6. 2023 všechny nároky v té výši, v jaké je posléze uplatnila v žalobě. Dne 8. 6. 2023 byla u žalované uplatněna částka 300 328,39 Kč, tudíž ohledně této částky se žalovaná dostala do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění, tedy počínaje dnem 9. 12. 2023 (žalobkyně však požadovala úroky z prodlení až ode dne podání žaloby dne 23. 9. 2024). Ze zbývajících původně zažalované částky 133 633,30 Kč byl úrok z prodlení přiznán až ode dne následujícího po uplynutí 6 měsíců od uplatnění dne 23. 9. 2024, tedy ode dne 24. 3. 2025, a poté v důsledku částečného zpětvzetí žaloby a zohlednění dílčího zamítnutí příslušenství výrokem III. z částky 299 506,39 Kč od 26. 9. 2024 do 16. 1. 2025, z částky 298 452,64 Kč od 17. 1. 2025 do 15. 7. 2025, z částky 296 345,14 Kč od 16. 7. 2025 do 30. 10. 2025, z částky 291 491,14 Kč od 31. 10. 2025 do 24. 11. 2025, z částky 291 204,14 Kč od 25. 11. 2025 do 9. 12. 2025 a z částky 289 560,14 Kč od 10. 12. 2025 do zaplacení. Ve zbylém rozsahu soud požadavek na příslušenství zamítl (výrok IV). Úrok byl přiznán v zákonné výši dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., která byla ke dni 9. 12. 2023 15 % a ke dni 24. 3. 2025 12 %. Soud I. stupně poukázal na to, že i když žalobkyně požadovala úroky až od podání žaloby, nic to nemění na okamžiku, kdy došlo k prodlení žalované. V takové situaci soud přiznal úroky z prodlení od požadovaného (pozdějšího) data, nicméně ve výši stanovené ke dni, kdy došlo k prodlení, s tím, že projev vůle věřitele požadovat zákonné příslušenství od pozdějšího data nemá vliv na procentní sazbu úroku z prodlení.
10. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 3 a § 146 odst. 2 věty druhé zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že dílčí neúspěch žalované byl pouze

nepatrný ve vztahu k plnění, ohledně něhož byla žalobkyně úspěšná. Výši nákladů řízení podrobně specifikoval v odst. 27 odůvodnění napadeného rozsudku.

11. Doplňujícím rozsudkem bylo v souladu s § 166 o. s. ř. rozhodnuto o zbývajících částech úroků z prodlení uplatněných v souvislosti s žalovanou částkou, o nichž nebylo rozsudkem ze dne 23. 12. 2025 rozhodnuto.
12. Proti tomuto rozsudku podali včasné odvolání oba účastníci. Žalobkyně brojila proti výrokům III. a V. V první řadě namítala nesprávné poučení soudu I. stupně o nepřipustnosti odvolání proti výroku III., odkázala na judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Uplatnila odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. d) a e) o. s. ř. Nesouhlasila se závěrem soudu I. stupně ohledně nedůvodnosti žalobního požadavku týkajícího se exekučního řízení sp. zn. 167 EX 3686/09 (povinný J. S.) v rozsahu částky 6 785 Kč. Poukázala na své vyjádření z 17. 12. 2025 ohledně aktuálního dluhu, kde uvedla, že dne 25. 9. 2024 jí bylo vyplaceno 1 006 Kč, z toho 184 Kč jako vypořádané plnění z 17. 9. 2024 a zbytek 822 Kč na plnění vypořádané před 31. 8. 2024. Dluh na vypořádaném plnění se tak snížil o 822 Kč na 6 908,90 Kč. Vytýkala soudu I. stupně, že tyto platby byly uvedeny v Detailu spisu 167 EX 3686/09, jímž byl proveden důkaz při jednání dne 23. 12. 2025, tento důkaz soud I. stupně ve svém rozhodnutí pominul. Namítala dále, že částka 4 092 Kč, která byla přeposlána od JUDr. Kubečky, představovala peněžní prostředky vypořádané po převzetí spisu novým exekutorem JUDr. Mikou, nejednalo se o peněžní prostředky vypořádané do 31. 8. 2024, ale prostředky nově vypořádané, které nikdy nebyly předmětem žaloby. Poukázala přitom na sdělení EÚ Klatovy ze dne 10. 12. 2025. Namítala, že navrhovala k důkazu exekuční spisy k jednotlivým exekučním případům, zejména finanční přehledy, údaje o vypořádaných a vyplacených plněních, dále přehledy soudního exekutora JUDr. I. , jeho zástupce JUDr. Kubečky o stavu jednotlivých exekučních věcí, rovněž přehledy soudního exekutora JUDr. Jáchy a JUDr. Miky v těchto věcech, které převzali. Soud I. stupně tyto důkazy neprovedl, vycházel pouze z přehledu EÚ Klatovy JUDr. Miky. Z přehledu JUDr. Miky by mělo vyplývat nejen to, kolik mělo být žalobkyni vyplaceno, ale i to, kolik bylo v této exekuční věci celkem vypořádané. Mělo by z něj vyplývat, že dosud žalobkyni nebyla vyplacena částka 6 908,90 Kč, jak žalobkyně tvrdila ve vyjádření z 17. 12. 2025. Namítala, že dle tabulky v daném přehledu měla být oprávněně odeslána dne 28. 4. 2010 částka 6 908,90 Kč, nicméně není zde uvedeno číslo účtu. Z detailu exekučního spisu přitom vyplývá, že první vypořádané plnění bylo vypořádané v roce 2016, tedy dne 28. 4. 2010 nemohlo být oprávněně žádné plnění zasláno. Muselo se tak jednat o fiktivně evidovanou platbu. Na vypořádaných plněních od povinného tak stále existuje schodek právě ve výši 6 908,90 Kč, žaloba je tak důvodná i ohledně částky 6 785 Kč. Žalobkyně dále nesouhlasila s výší přiznaných nákladů řízení. Namítala, že jí měly být přiznány náklady řízení i za úkony učiněné před vyloučením těchto věcí k samostatnému projednání. Poukázala na to, že ohledně těchto nároků daným rozhodnutím řízení skončilo, mělo tak být rozhodnuto o veškerých nákladech řízení s nimi spojenými. Požadovala tak náhradu nákladů řízení za další tři úkony (převzetí zastoupení, sepsání žaloby a vyjádření z 25. 6. 2025), a to odměnu, hotové výdaje i DPH. Žádala, aby odvolací soud rozsudek v napadeném výroku III. změnil a žalobě vyhověl ohledně částky 6 785 Kč s úrokem z prodlení v odvolání specifikovaným a přiznal jí náhradu nákladů řízení vyšší o dalších 37 933,50 Kč.
13. Žalovaná svým odvoláním brojila proti výrokům II. a V. V první řadě považovala za nesprávné poučení soudu I. stupně o nepřipustnosti odvolání proti rozsudku v rozsahu částky 6 908,90 Kč s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu i Ústavního soudu. Poukázala na to, že částky, o nichž bylo soudem I. stupně rozhodnuto, neodpovídají předmětu řízení, je tak možné, že došlo k písařským chybám. K věci samé namítala, že judikatura ohledně postavení státu coby posledního dlužníka, z níž soud I. stupně vycházel, nereflektuje danou situaci. Poukázala na to, že s JUDr. I. je vedeno trestní řízení, žalobkyně se tak měla přihlásit jako poškozená do adhezního řízení. S ohledem na množství a hodnotu v trestním řízení zajištěného majetku je pravděpodobné, že dosáhne uspokojení, byť částečného. Do skončení adhezního řízení tak nelze činit jednoznačný závěr o vzniku škody. Pokud nelze identifikovat výši škody, byla žaloba podána předčasně.

Poukázala na exekuční případ sp. zn. EX 4437/08 (povinný P. Š.) – žalobkyně požadovala částku 847 Kč, žalobu vzala zpět, zavinění na straně žalované nelze shledat, neboť ohledně této částky nebyla žaloba dána po právu. Exekuční případ EX 1520/09 (povinný P. Š.) – poukázala na to, že ke dni vyhlášení rozsudku mohl soudní exekutor s ohledem na insolvenční řízení postupovat pouze podle § 46 odst. 7 ex. řádu, tj. vyplatit vymožené plnění insolvenčnímu správci povinného. Nelze se tak domáhat náhrady škody po žalované, když k případnému uspokojení žalobkyně může dojít v insolvenčním řízení. Exekuční případ EX 1775/09 (povinný J. A.) – poukázala na to, že žalobkyně v podání ze dne 17. 12. 2025 uvedla, že po právní moci usnesení o změně soudního exekutora docházelo k platbám jak na účet původního exekutora, tak na účet nového exekutora, původní exekutor novému exekutorovi vyplatil 2 490 Kč a dále 9 451 Kč. V rámci tohoto případu tak pravděpodobně docházelo ke změně žalobou uplatněného nároku, soud I. stupně přitom nerozlišoval, co bylo vymoženo za původního exekutora, co bylo požadováno žalobou či zda dochází k rozšíření (změně žaloby či nikoliv. Poukázala na to, že předmětem žaloby je nesprávný úřední postup soudního exekutora JUDr. I. , nikoliv soudních exekutorů Jáchy a Míky. Pokud JUDr. Kubečka vyplatil na účet nově pověřeného exekutora plnění, nelze klást žalované k tíži, jakým způsobem s těmito penězi naložil nově pověřený exekutor, resp. lze zohlednit pouze částky, které nový exekutor žalobkyni vyplatil. Exekuční případ EX 2071/09 (povinný R. Z.) – jedná se o obdobný případ jako ve věci EX 4437/08. Žalovaná nesouhlasila s tím, že by zavinila částečné zastavení řízení v rozsahu částky 768,08 Kč. Exekuční případ EX 3195/09 (povinný K. G.) – vytykala soudu I. stupně, že dostatečně neřešil sdělení žalobkyně, že po podání žaloby pro ni bylo něco vymoženo a zapláceno. Pokud došlo k výplatám, měl by se původní dluh ponížít. Pokud se mělo jednat o škodu, která vznikla po podání žaloby, měla by žalobkyně změnu žaloby jasně formulovat, aby žalovaná věděla, proti čemu se má bránit. Exekuční případ EX 3349 (povinný M. V.) – žaloba byla v tomto rozsahu vzata zpět, žalovaná však nesouhlasila s tím, že by zavinění bylo na její straně. Poukázala na to, že tento případ u ní nebyl předběžně uplatněn, částka 2 110 Kč sice byla vyplacena po podání žaloby 25. 9. 2024, avšak s ohledem na absenci předběžného uplatnění nároku se žalovaná nemohla dostat do prodlení. Žaloba byla v tomto rozsahu podána nedůvodně. Exekuční případ EX 3650/09 (povinný T. P.) – rovněž v tomto případě byla žaloba vzata zpět bez zavinění žalované, nárok u ní nebyl předběžně uplatněn. Nesouhlasila rovněž s nákladovým výrokem, vytykala soudu I. stupně, že vůbec nepoměřoval úspěch a neúspěch žalobkyně, poukázala přitom na to, že v daném případě nebylo rozhodnuto o celém uplatněném návrhu, ale pouze o 13 případech. Namítala, že pokud by soud I. stupně rozhodl o všech 439 případech jedním rozhodnutím, bylo by její postavení příznivější. Vzhledem k tomu, že žalobkyně uplatňuje nároky v rádech desetikorun či stokorun, měl by v každém případě být měřen úspěch i neúspěch ve sporu. Nesouhlasila dále s tím, že žalobkyni byla přiznána náhrada cestovného, a to i s DPH za pohonné hmoty. Poukázala na rozhodnutí OS Praha 2 ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu, dle něhož je ve vyhláskové ceně pohonných hmot již DPH zahrnuto. Žádala, aby odvolací soud změnil rozsudek v napadeném výroku tak, že se žaloba zamítá, případně aby jej zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

14. Žalobkyně se k odvolání žalované písemně vyjádřila. Ohledně části nároku týkajícího se exekučního řízení 167 EX 3686/09 (povinný J. S.) namítala, že s ohledem na poučení o nepřípustnosti odvolání by mělo být odvolání v této části odmítnuto. K pochybnostem žalované ohledně soudem I. stupně uvedených částek pod bodem 4. odůvodnění rozsudku připustila, že k pochybení soudu došlo – v exekuční věci 167 EX 1775/09 po zpětvzetí žaloby zůstala částka 29 124,86 Kč a u exekuční věci 167 EX 3686/09 po zpětvzetí žaloby zůstala částka 6 908,90 Kč. To však nemělo vliv na věcnou správnost rozsudku. Odkázala přitom na správná skutková zjištění soudu I. stupně ohledně těchto dvou případů pod bodem 6. odůvodnění napadeného rozsudku. K námitce žalované ohledně předčasnosti žaloby poukázala na to, že žalovaná v dané věci není v postavení posledního dlužníka, stát odpovídá vedle soudního exekutora s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu (rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 825/2014, 29 Cdo 1838/2022, 30 Cdo 3359/2022, 30 Cdo 513/2023). Poukázala na to, že žalovaná neplněním povinností odpovědného subjektu navyšuje náhradu škody o úroky

z prodlení a náklady řízení, vynakládá čas pracovníků ÚZSM. Vyjádřila se rovněž k jednotlivým exekučním případům - EX 4437/08 (povinný P. Š.) – poukázala na to, že dle přehledu soudního exekutora bylo evidováno ke dni 31. 8. 2024 vymožené plnění ve výši 847 Kč, o tomto údaji neměla důvod pochybovat. Nelze jí klást k tíži, pokud následně byla evidence soudního exekutora změněna a v důsledku toho byla žaloba v tomto rozsahu vzata zpět. EX 1520/09 (povinný P. Š.) – poukázala na to, že dluh na nevyplaceném plnění k 31. 8. 2024 činil 86 115,02 Kč, insolvenční řízení povinného bylo zahájeno 8. 3. 2024 (KSPH 66 INS 4166/204), k vymožení plnění došlo před zahájením insolvenčního řízení, jeho následné zahájení tak nemá vliv na vznik škody, insolvenčnímu správci nebylo do podstaty soudním exekutorem vyplaceno nic. EX 1775/09 (povinný J. A.) – dluh na nevyplaceném plnění k 31. 8. 2024 činil 32 286,11 Kč, následně se provedenými výplatami snížil na 29 124,86 Kč. Považovala za irelevantní, že plnění bylo přeposláno novému soudnímu exekutorovi s tím, že škoda vznikla již tím, že vymožené plnění nebylo v zákonné lhůtě vyplaceno, postupem nového exekutora nevznikla nová škoda, jedná se stále o tutéž škodu. EX 2071/09 (povinný R. Z.) – žalobkyně vycházela z přehledu soudního exekutora, který vykazoval ke dni 31. 8. 2024 vymožené plnění ve výši 768,08 Kč, žalobkyni nelze klást k tíži, že z tohoto údaje vycházela. Po opravě ze strany exekutora vzala v tomto rozsahu žalobu zpět. EX 3195/09 (povinný K. G.) – poukázala na to, že dluh na vymoženém plnění ke dni 31. 8. 2024 činil 151 749,13 Kč, na tomto dluhu se nic nezměnilo. Pokud následně došlo k vymožení dalšího plnění, které je žalobkyni vypláceno, nemá to žádný vliv na vzniklou škodu, jedná se o nové plnění. EX 3349/09 (povinný M. V.) – dluh k 31. 8. 2024 činil 2 110 Kč, po podání žaloby dne 25. 9. 2024 byl soudním exekutorem splacen. EX 3650/09 (povinný T. P.) – dluh na nevyplaceném plnění k 31. 8. 2024 činil dle přehledu soudního exekutora 907,50 Kč, žalobkyně opět vycházela z evidence soudního exekutora, pokud následně došlo k opravě ze strany exekutora, reagovala zpětvzetím žaloby. Ohledně nákladového výroku namítala, že všechny úkony byly vynaloženy účelně, žalobkyně musela čelit celé řadě námitek ze strany žalované. Považovala za správné, že po vyloučení věci bylo rozhodnuto napadeným rozsudkem o nákladech řízení ohledně těchto vyloučených věcí. Nepovažovala za relevantní nepatrnou výši některých nároků s tím, že žalované nic nebránilo některé nároky uspokojit. Nesouhlasila ani s námitkou vůči náhrady za pohonné hmoty, namítala, že cestovné se řídí pracovněprávními předpisy, v nichž nikde není stanoveno, že by v průměrné ceně pohonných hmot byla zahrnuta DPH. Navrhla potvrzení výroku II a změnu výroku V. v souladu s jejím odvolacím požadavkem.

15. Podáním ze dne 12. 6. 2026 vzala žalovaná své odvolání v plném rozsahu zpět v návaznosti na dosud vydaná rozhodnutí odvolacího soudu vydaná v posledních dvou měsících v obdobných věcech mezi týmiž účastníky.
16. Podáním ze dne 16. 6. 2026 vzala žalobkyně částečně zpět žalobu v rozsahu částky 592,50 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 12 % ročně od 12. 8. 2025 do zaplacení s tím, že tato částka jí byla v exekučním řízení vyplacena dne 11. 8. 2025. Dále se vyjádřila k exekučnímu případu 167 EX 3686/09 (povinný J. S.), namítala, že dosud vůči ní existuje dluh na vymoženém plnění ve výši 6 908,90 Kč tak, jak tvrdila. Poukázala na to, že v průběhu odvolacího řízení obdržela vyúčtování soudního exekutora JUDr. Dalimila Míky, LL.M., z něhož vyplývá, že tento dluh stále existuje. Dne 10. 2. 2026 jí tato částka byla soudním exekutorem vyplacena, následně však byla k žádosti exekutora, dle níž byla částka vyplacena mylně, vrácena dne 20. 2. 2026. Předložila k tomu vyúčtování dané exekuce a výzvu soudního exekutora.
17. Při odvolacím jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalovaná souhlasila se zastavením řízení v rozsahu částečného zpětvzetí žaloby. Ohledně exekučního případu 167 EX 3686/09 (povinný J. S.) namítala, že úhradou soudního exekutora došlo k přetržení příčinné souvislosti, nárok v této části dále považovala za nedůvodný.
18. Odvolací soud v první řadě v rozsahu zpětvzetí žaloby (592,50 Kč s příslušenstvím) s ohledem na souhlasné stanovisko žalované zrušil rozsudek soudu I. stupně a v tomto rozsahu řízení zastavil

dle § 222a odst. 1 o. s. ř. Dále s ohledem na zpětvzetí odvolání žalované rozhodl dle § 207 odst. 2 o. s. ř. o zastavení odvolacího řízení ohledně vyhovujícího výroku o věci samé.

19. Odvolací soud tedy ve smyslu ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu odvolání žalobkyně, tj. v rozsahu zamítavého výroku III. a souvisejícího nákladového výroku V.
20. Postupem dle § 213 a 213a o. s. ř. pouze doplnil skutková zjištění soudu I. stupně ohledně dosud sporného exekučního případu 167 EX (povinný J. S.).
21. Ze spisu soudního exekutora JUDr. I. I. sp. zn. 167 EX 3686/09 (uloženého v elektronické podobě na CD ve spisu soudu I. stupně) vzal za prokázané, že ve prospěch oprávněné bylo vymoženo 8 079,90 Kč, dle průběžného rozúčtování vyhotoveného ke dni 9. 10. 2025 byla vymožena výše uvedená částka, z toho po 31. 8. 2024 (nárok žalobkyně měl vzniknout do tohoto data) dne 17. 9. 2024 částka 184 Kč a dne 16. 10. 2024 částka 165 Kč. Oprávněné byla vyplacena dne 25. 9. 2024 částka 1 006 Kč a dne 11. 3. 2025 částka 165 Kč.
22. Dle průběžného sdělení ohledně této exekuční věci vypracované soudním exekutorem JUDr. Dalimilem Mikou, LL.M. dne 10. 12. 2025 se výše vymoženého plnění shodovala, nad rámec výše uvedeného byla vymožena další plnění dne 16. 10. 2025 částka 762 Kč (xxx), dne 20. 10. 2025 částka 4 092 Kč (JUDr. Kubečka), dne 18. 11. 2025 částka 606 Kč (xxx) a dne 4. 12. 2025 částka 1 325 Kč (ČSSZ). Celkem takto bylo vymoženo 14 864,90 Kč. Dle sdělení JUDr. Miky byla oprávněnému odeslána dne 28. 4. 2010 částka 6 908,90 Kč, dne 25. 9. 2024 částka 1 006 Kč, dne 11. 3. 2025 částka 165 Kč, dne 30. 10. 2025 částka 4 854 Kč, dne 24. 11. 2025 částka 287 Kč a dne 9. 12. 2025 částka 1 644 Kč. Poslední tři platby byly barevně odlišeny s uvedením čísla účtu, na který byly odeslány. Stejně tak bylo barevně odlišeno plnění vymožené v roce 2025.
23. Dle vyúčtování téhož soudního exekutora ze dne 20. 4. 2026 bylo za dobu od 16. 8. 2016 do 16. 4. 2026 pro oprávněnou vymoženo celkem 22 205,38 Kč, oprávněné vyplaceno celkem 15 218,90 Kč, přičemž v této částce je zohledněna platba oprávněné ve výši 6 908,90 Kč dne 10. 2. 2026 a její následné vrácení dne 20. 2. 2026. Žalobkyně k tomu doložila výzvu tohoto soudního exekutora ze dne 18. 2. 2026 na vrácení částky 6 908,90 Kč s tím, že tato částka jí byla dne 10. 2. 2026 vyplacena omylem.
24. Odvolací soud poté shledal odvolání žalobkyně důvodným pouze ohledně nákladového výroku, jinak jej důvodným neshledal.
25. Odvolací soud v první řadě shledal správným závěr soudu I. stupně o naplnění předpokladů odpovědnosti státu za škodu z titulu nesprávného úředního postupu ve smyslu § 13 OdpŠk. Odvolací soud se ztotožnil s jeho závěrem, že stát v tomto případě nevystupuje v pozici tzv. posledního dlužníka, za škodu způsobenou soudním exekutorem při výkonu exekuční činnosti odpovídal stát vedle soudního exekutora, s účinností od 1. 1. 2013 za tuto škodu odpovídá pouze stát. Soud I. stupně v této souvislosti přílehlavě odkázal na související judikaturu. Odvolací soud tak shodně s ním uzavírá, že za škodu způsobenou oprávněnému tím, že vymožené plnění mu nebylo vyplaceno ve stanovené lhůtě odpovídá stát. To ostatně žalovaná v odvolacím řízení již ani nezpochybňovala.
26. S ohledem na zpětvzetí odvolání žalované se odvolací soud zabýval výlučně exekučním případem EX 3686/09 (povinný J. S.), přičemž shledal důvodnou námitku žalobkyně, že soud I. stupně neprovedl dostatečná skutková zjištění k tomuto případu. Po doplnění dokazování ohledně údajů ve spise soudního exekutora (jak původního JUDr. I. , tak následného JUDr. Miky) je zřejmé, že požadavek žalobkyně na úhradu zbývajících částky 6 785 Kč byl opodstatněný, když nebylo zohledněno plnění ve výši 6 908,90 Kč, které údajně mělo být oprávněné vyplaceno dne 28. 4. 2010 (viz přehled JUDr. Miky ze dne 10. 12. 2025), přestože z přehledu vymožených plnění jednoznačně vyplývá, že k vymožení plnění docházelo až od roku 2016. Žalobkyně tak oprávněně namítala, že

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

vyznačení této platby bylo nesprávné. Pokud byla soudem I. stupně přiznána částka 123,90 Kč, zbývalo doplatit zbytek, tedy 6 785 Kč včetně úroků z prodlení.

27. V průběhu odvolacího řízení však byla celá tato zbývající částka 6 908,90 Kč soudním exekutorem oprávněně vyplacena (10. 2. 2026). Oprávněně se tedy zbývající vymožené plnění od (pozdějšího) soudního exekutora dostalo, byť po uplynutí zákonné lhůty, čímž došlo k přetržení příčinné souvislosti, jak oprávněně namítala žalovaná. Pokud následně žalobkyně na výzvu soudního exekutora tuto částku vrátila, čímž došlo k úbytku v její majetkové sféře, nebylo to již v příčinné souvislosti s původně tvrzeným porušením povinností soudního exekutora JUDr. I. vyplatit oprávněně vymožené plnění v zákonné lhůtě. Požadavek na úhradu této částky, resp. částky 6 785 Kč, tak odvolací soud shledal v aktuální situaci nedůvodným včetně požadovaného příslušenství.
28. Odvolací soud tedy rozsudek v napadeném zamítavém výroku jako věcně správný potvrdil dle § 219 o. s. ř.
29. Současně odvolací soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 224 odst. 1 a 2 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 3 a § 146 odst. 2 o. s. ř. Neshledal přitom důvodnou námitku žalované, že nebylo dostatečně zohledněno zavinění žalobkyně na částečném zastavení řízení. Odvolací soud přitom vycházel z toho, že v té části případů, kdy nebylo z obsahu spisu zcela zřejmé, na čí straně bylo zavinění (žalobkyně údajně vycházela ze záznamů ve spisech soudního exekutora, které byly následně změněny), přičemž k tomu nebylo prováděno žádné dokazování, činil rozsah částek takto vzatých zpět s připočtením těch částek, které byly vzaty zpět z důvodů na straně žalobkyně i se zohledněním jejího neúspěchu ve sporu pouze 2,3 % z celkové částky 442 577,52 Kč uplatněné v tomto řízení. Odvolací soud přitom vycházel z toho, že v exekuční věci 167 EX 1775/09 (povinný A.) došlo ke zpětvzetí ohledně částky 3 161,25 Kč, z toho ohledně 1 053,75 Kč zavinila žalobkyně – bylo vyplaceno 10. 5. 2024, v rozsahu dalšího plnění 16. 1. 2025 (žaloba byla podána 23. 9. 2024) zpětvzetí žaloby zavinila žalovaná, neboť bylo zapláceno po podání žaloby. Ve věci 167 EX 3349/09 (povinný Velký) došlo ke zpětvzetí ohledně 2 110 Kč, uhrazeno 25. 9. 2024, tj. po podání žaloby, zavinila žalovaná, ve věci 167 EX 3686/09 (povinný Stodola) došlo ke zpětvzetí ohledně 822 Kč – bylo uhrazeno 25. 9. 2024, ohledně částky 6 785 Kč byla žaloba zamítnuta, žalobkyně tak v tomto rozsahu byla neúspěšná. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně zavinila zastavení řízení ohledně částky 1 053,75 Kč a neuspěla ohledně částky 6 785 Kč. Žalovaná zavinila zastavení řízení ohledně částky 3 985,75 Kč (1 053,75 Kč + 2 110 + 822). Sporné zavinění zůstalo u částky 2 522,58 Kč (847 + 768,08 + 907,50). I kdyby u těchto zpětvzetí (u nichž nebylo postaveno najisto, kdo je zavinil) bylo zavinění shledáno na straně žalobkyně, ve vztahu k žalované částce by to činilo 2,3 %. Pořád by tedy větší zavinění, resp. neúspěch v řízení byl zcela zásadní měrou na straně žalované a rozsah neúspěchu žalobkyně, resp. míra zavinění na částečném zastavení řízení tak byla zcela nepatrná. Soud I. stupně tak nepochybil, pokud přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení v plném rozsahu dle § 142 odst. 3 o. s. ř.
30. Žalobkyně však důvodně namítala, že jí měla být přiznána rovněž náhrada nákladů řízení, které vynaložila v souvislosti s nároky uplatněnými v tomto řízení ještě před jejich vyloučením k samostatnému projednání, neboť ohledně těchto nároků bylo konečným způsobem rozhodnuto napadeným rozsudkem. Žalobkyni tak vznikly náklady řízení za soudní poplatky celkem 22 000 Kč a náklady právního zastoupení za 5 úkonů z tarifní hodnoty 442 577,52 Kč (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, vyjádření z 25. 6. 2025, vyjádření spojené s částečným zpětvzetím žaloby ze dne 17. 12. 2025 a účast na jednání dne 23. 12. 2025) po 10 100 Kč dle § 7 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), paušální náhradu hotových výdajů 2 x po 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 4 AT, ve znění účinném do 31. 12. 2024 za úkony učiněné do tohoto data a 3 x po 450 Kč za úkony učiněné po 1. 1. 2025 dle § 13 odst. 1 a 4 AT, ve znění účinném od 1. 1. 2025. Žalobkyni dále náleží dle § 137 odst. 3 o. s. ř. 21 % DPH ve výši 11 014,50 Kč. Celkem tak žalobkyni náleží za řízení před soudem I. stupně náhrada nákladů řízení ve výši 85 464,50 Kč.

31. Odvolací soud na druhou stranu neshledal účelně vynaloženými náklady na cestovné s ohledem na sídlo žalobkyně i sídlo soudu, který věc projednával (obě v Praze). Volba advokáta ze značně vzdáleného místa (z Hradce Králové) tak neměla žádné opodstatnění, když se nejednalo o věc vyžadující advokáta se zvláštní specializací, který by v daném místě (v Praze) absentoval (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 736/12 ze dne 2. 10. 2013). Z tohoto důvodu se odvolací soud již nezabýval námitkou žalované ohledně úhrady DPH za pohonné hmoty.
32. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 a § 146 odst. 2 o. s. ř., i v odvolacím řízení byl neúspěch žalobkyně nepatrný, ve vztahu k částce, ohledně níž vzala žalovaná odvolání zpět, čímž zavinila zastavení odvolacího řízení v tomto rozsahu. Náhrada nákladů odvolacího řízení tak byla přiznána žalobkyni, které vznikly náklady za 3 úkony (odvolání, vyjádření k odvolání žalované a účast u odvolacího jednání) po 10 060 Kč (z tarifní hodnoty 433 961,69 Kč, paušální náhradu hotových výdajů 3 x po 450 Kč a 21 % DPH ve výši 6 621,30 Kč, celkem 38 151,30 Kč.
33. Ve výrocích I., IV., VI. a VII. zůstal napadený rozsudek nedotčen (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ a e/ o. s. ř.).

Praha 18. června 2026

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu